

Szklane skarby

W czasach ekologii i recyklingu konieczność zbiórki odpadów szklanych w celu ponownego wykorzystania nie budzi niczych wątpliwości.

Szkło doskonale zabezpiecza produkty i co najważniejsze nie wchodzi z nimi w reakcje chemiczne. Ponieważ jest odporne na biodegradację i fotodegradację, a także rozpuszczanie i utlenianie, jest idealnym materiałem do przechowywania produktów spożywczych. Przechowywane w szklanych opakowaniach - butelkach, puszkach i słoikach produkty, zachowują swe unikatowe cechy: niezmienny smak, zapach oraz kolor.

W procesach technologicznych związanych z produkcją opakowań lub recyklingiem surowców, z których powstają, nieocenioną cechą szkła jest możliwość jego przetwarzania nieskończoną ilość razy bez utraty pierwotnych właściwości. Dlatego właśnie stłuczka szklana jest niezwykle cennym surowcem, a producenci opakowań powoli wracają do opakowań szklanych, porzucając „modne” opakowania z tworzyw sztucznych. W niektórych europejskich krajach aż 85% opakowań szklanych - butelek i słoików - produkuje się z odzysku.

Stłuczka szklana pochodząca w większości z butelek i szklanych opakowań spożywczych, to tzw. stłuczka pokonsumpcyjna. Najczęściej bywa zanieczyszczona różnego rodzaju zamknięciami z materiałów innych niż szkło, takimi jak: gumowe uszczelki, zaciski, kapsle i zakrętki metalowe, zakrętki i korki z tworzyw sztucznych, a także korki wykonane z korka naturalnego. Dlatego bardzo ważna jest prawidłowa segregacja szklanych odpadów i w miarę możliwości pozbawienie szklanych opakowań niepotrzebnych składników.

Do zielonych pojemników z napisem szkło, po oczyszczeniu z niepotrzebnych dodatków, wrzucamy: butelki szklane po napojach i żywności, butelki po alkoholu, słoiki. Nie wrzucamy natomiast: opakowań po lekarstwach i szkła laboratoryjnym, szkła gospodarczego – misek szklanych, talerzy i doniczek, termometrów i strzykawek, szkła okularowego, szkła zbrojonego, ceramiki, porcelany, zniczy, luster, szyb samochodowych, szkła żaroodpornego, ekranów i lamp telewizyjnych, żarówek i świetlówek, reflektorów, neonów.

Niewielu zdaje sobie sprawę jak wiele piasku, wapnia, sody i wody potrzeba do wyprodukowania 1 tony szkła, i jak wiele energii elektrycznej ten proces pochłania, jednocześnie generując wiele metrów sześciennych ścieków. Z punktu widzenia ekologii, bardzo ważny jest także proces powtórnego wykorzystania szklanych opakowań bez wprowadzania ich po raz kolejny do obiegu technologicznego. Koronnym przykładem są tu butelki po piwie, za które uiszczamy zwrotną kaucję. Oddanie szklanej butelki to działanie prawdziwie ekologiczne. Przeciętna butelka po piwie pozostaje w konsumpcyjnym „ekosystemie” do ok. 12 razy, a mogłaby do 20 razy.

Szklane odpady po odpowiedniej segregacji i oczyszczeniu, jak wiele innych odpadów, są w dzisiejszym czasach prawdziwymi skarbami, po które warto się schylić.